

Forța vieții

Nicu Hăloiu

Forța vieții

...

Se lasă toamna, blândă noapte
A unui an plin de culoare.
Toate-adorm visând tăcute
Primăvara, cu-a ei șoapte
Din muguri ce țâșnesc spre soare
Cu forța vieții, forța vieții, renăscute!

...

Plouă rece și mărunt,
Și chiar de întră-n amortire
Pregătindu-se de iarnă
Toamna-i anotimpul sfânt
Plin de farmec și iubire,
Ce-așteaptă iarna să-și cearnă
Fulgii ei albi de zăpadă,
Stropi de soare prinși în gheață,
Ca să păstreze-ntreaga viață
Sub pătura-i moale și caldă,
Ce doarme așteptând să-apară,
Din dosul coamelor de dealuri,
În scânteietoare valuri,
Soare blând, soare blând de primăvară!

...

Dar, mai este până-atunci,
Așa că viața, cu răbdare,
așteaptă-n fiecare floare,
Să răsară-n văi și lunci
Să ne umple, să ne umple, de culoare!